

[HENDRIK BRUNO (HOORN)]
AAN [CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)]
13 DECEMBER 1656
5518A

Antwoord op een verloren gegane brief van Huygens van vermoedelijk 7 december 1656, met een drempeldicht.

Samenvatting: Bruno bedankt Huygens omstandig voor het gezonden drempeldicht voor zijn *Het boeck Jobs*.

Bruno schreef opnieuw op 18 januari 1657 (**5518A**).

Primaire bron: Leiden, Univ. Bibl., Cod. Hug. 37: brief (dubbelvel, 15x20cm, a | d; autograaf).

Titels: *Het boeck Jobs* (Bruno 1658); 'Op Jeremias' klachten' (Huygens 1656; gedicht).

Glossarium: threnus (klaagzang).

Transcriptie

Mijn Heer

Mijn [Heer] van Zuilichem, etc.

in 's Gravenhage.

Port.

Perillustri Domino Constantino Hugenio (quod nomen dignitates extra se titulosque nullos jamdudum admisit, quia omnes antecessit), Mœcenati olim domestico, patrone perpetuo, salutem plurimam dixit.

Utinam ad nomen nunquam ⁶¹expediendum, saltem tamen profitendum, tantum à negociis, non dico scholasticis, non dico alienis, sed certe minimè Brunonianis, mihi ocii concederetur, ut, quali, par est, reverentiâ benevolentiam amplector atque agnosco tuam absens, eandem præsens exosculari atque deprædicare possem! Sed fata, videlicet, obstant; fata, nimis voto fata sinistra meo. Quod itaque pro me tibi sistam, præter nudas gratias, nihil est; quas cum pro aliis beneficiis atque adeò paterni affectus indiciis, tum novissimè pro elegantissimo argutissimoque, id est verè, tuo in threnos meos et canticus epigrammate, ut debebo semper, ita referre poterò nunquam,

perillustris Domine,

tuus ex asse
Bruno.

Hornæ, ipsis Idibus Decembribus 1656.

Alias latius scribam; nunc ne momentum quidem otii superat.

Vertaling

Aan de heer van Zuilichem, enz.,

te Den Haag.

61. <expediendum>.

[Hendrik Bruno] groet de edele heer Constantijn Huygens (welke naam allang geen waardigheden of titels buiten zichzelf toestaat, omdat die naam belangrijker is dan alle titels), vroeger mijn huiselijke patroon, [nu] voor altijd mijn beschermer.

Och werd mij maar naast mijn zaken, niet die ik voor de school noem, noch daaraan vreemd, maar zeker tenminste Brunoniaans, zoveel tijd gegund om zo niet ooit de schuld af te lossen, maar om die te bekennen, dat ik, met diezelfde vereiste eerbied waarmee ik afwezig zijnde uw welwillendheid omarm en erken, die welwillendheid aanwezig zijnde zou kunnen kussen en prijzen! Maar het lot, namelijk, staat dat in de weg, het lot dat te zeer tegen mijn verlangens ingaat. Daarom is er niets dat ik u in plaats van mijn eigen persoon breng dan onopgesmukte groeten, welke ik, zowel voor de andere weldaden en bewijzen van een zo vaderlijke affectie als voor uw elegante en spitse (ja werkelijk!) ⁶²epigram op mijn klaagzangen en liederen, nimmer zo zal kunnen overbrengen, zoals ik altijd zal moeten, [ik die ben],

edele heer,

uw noordelijke
Bruno.

Hoorn, 13 december 1656.

Een andere keer schrijft ik uitvoeriger; nu is er beslist geen moment tijd over.

62. Huygens, 'Op Jeremias' klachten ende Salomons Hooghe liedt, gerijmt door Bruno,' 7 december 1656 (Gedichten 6, p. 81).